

ДОГОВІР про проведення узгодженої антимонопольної політики

Уряди держав-учасниць цього Договору, далі – Сторони,
на розвиток Угоди про узгодження антимонопольної політики від
12 березня 1993 року,

підтверджуючи прагнення утримуватись від будь-яких дій, що
завдають економічної шкоди інтересам держав-учасниць цього Договору,
визнаючи необхідність дотримання принципів суверенітету,
рівності, відмови від дискримінації,

прагнучи до попередження виникнення негативних для торгівлі та
економічного розвитку чинників, що можуть виникнути внаслідок
монополістичної діяльності суб'єктів господарювання,

визнаючи необхідність прийняття державами-учасницями цього
Договору антимонопольних законодавчих актів і проведення ефективної
антимонопольної політики,

беручи до уваги зростаючий вплив транснаціональних корпорацій на
економічний розвиток держав-учасниць цього Договору,

враховуючи зростаючу роль антимонопольної політики у
забезпеченні економічних інтересів держав-учасниць цього Договору,
домовились про наступне:

Стаття 1 Визначення

Для цілей цього Договору застосовуються наступні визначення:

суб'єкти господарювання - юридичні особи усіх форм власності, які
займаються діяльністю щодо виробництва, реалізації, придбання товарів та
послуг, а також фізичні особи, що здійснюють самостійну підприємницьку
діяльність;

товарний ринок - сфера обігу товарів (продукції, робіт, послуг), що
не мають замінників або взаємозамінних товарів у межах територій
держав-учасниць цього Договору (далі - держави-учасниці) або їх частин;

конкуренція - змагальність суб'єктів господарювання, коли їх
самостійні дії ефективно обмежують можливості кожного з них однобічно
впливати на загальні умови обігу товарів на відповідному товарному ринку
і стимулюють виробництво необхідних споживачеві товарів;

домінуюче положення - виключне положення суб'єкта
господарювання на товарному ринку, що дає йому змогу самостійно або
спільно з іншими суб'єктами господарювання диктувати умови
споживачам і/або конкурентам, ускладнювати доступ на ринок іншим
суб'єктам господарювання чи іншим чином обмежувати конкуренцію;

монополістична діяльність - дії (бездіяльність) суб'єктів
господарювання, органів влади та управління, що суперечать

національному антимонопольному законодавств) та спрямовані на недопущення, обмеження або усунення конкуренції і/або на ті, що зачіпають законні інтереси споживачів;

недобросовісна конкуренція - будь-які спрямовані на отримання переваг у підприємницькій діяльності дії (бездіяльність) суб'єктів господарювання, які суперечать національному антимонопольному законодавству, звичаям ділового обігу та можуть заподіяти або заподіяли збитки іншим суб'єктам господарювання чи завдати шкоди їхній діловій репутації;

антимонопольне законодавство - чинні на територіях держав-учасниць нормативні правові акти, що містять положення щодо попередження, обмеження та припинення монополістичної діяльності та недобросовісної конкуренції;

антимонопольний орган - орган держави-учасниці, що здійснює контроль за дотриманням антимонопольного законодавства;

розслідування (дослідження) - застосування антимонопольного законодавства шляхом розгляду справ про його порушення, дослідження товарних ринків, а також інші дії, які здійснюються уповноваженими на це компетентними органами держав-учасниць.

Стаття 2

Цілі та завдання

1. Цей Договір має на меті створення правових і організаційних засад співробітництва Сторін щодо проведення узгодженої антимонопольної політики та розвитку конкуренції, а також усунення негативних для торгівлі та економічного розвитку чинників і недопущення дій, що завдають шкоди економічним інтересам держав-учасниць внаслідок монополістичної діяльності і/чи недобросовісної конкуренції.

2. Завданнями цього Договору є:

координація спільних дій щодо попередження, обмеження та припинення монополістичної діяльності та/чи недобросовісної конкуренції;

зближення антимонопольних законодавств у тій мірі, у якій це необхідно для реалізації цього Договору;

створення умов для розвитку конкуренції, ефективного функціонування товарних ринків і захист прав споживачів;

узгодження порядку розгляду та оцінки монополістичної діяльності суб'єктів господарювання, органів влади та управління і створення на цій основі механізму співробітництва.

Стаття 3

Загальні принципи конкуренції

1. Дії, що призводять або можуть призвести до обмеження конкуренції, обмеження законних інтересів інших суб'єктів

господарювання чи споживачів, або є проявом недобросовісної конкуренції, розглядаються як неприпустимі і кваліфікуються відповідно до антимонопольного законодавства держав-учасниць.

2. До дій, зазначених у пункті 1 цієї статті, відносяться:

1) зловживання домінуючим положенням, зокрема:

нав'язування (підтримка) купівельних або продажних цін або інших несправедливих умов угоди для одержання монопольного високого прибутку або усунення конкурентів;

обмеження виробництва або збуту з метою необґрунтованого підвищення цін, створення або підтримання дефіциту на відповідному ринку на шкоду споживачам;

застосування до господарюючих партнерів неоднакового підходу за рівних умов, що створює для них нерівні умови конкуренції;

створення перешкод для доступу на ринок іншим суб'єктам господарювання;

2) антиконкурентні угоди між суб'єктами господарювання та інші види узгоджених дій, які можуть обмежувати свободу конкуренції на товарних ринках або відповідній їхній частині шляхом:

поділу товарного ринку за територіальним принципом, обсягом продажу або закупівель за асортиментом або колом споживачів;

обмеження доступу на відповідний товарний ринок інших суб'єктів господарювання в якості продавців або покупців;

встановлення купівельних або продажних цін або інших умов угоди;

контролю над виробництвом, збутом, технічним розвитком, інвестиційними процесами;

нав'язування господарюючим партнерам додаткових умов угоди, що не відносяться до предмету цього Договору та обмежують їхні інтереси;

застосування до господарюючих партнерів неоднакового підходу за рівних умов, що створює несприятливі умови для конкуренції на відповідному товарному ринку;

3) недобросовісна конкуренція, зокрема:

поширення хибних, неточних або викривлених відомостей, здатних заподіяти збитки іншому господарюючому суб'єкту чи завдати шкоди його діловій репутації;

введення споживачів в оману відносно характеру, способу і місця виготовлення, споживчих властивостей, якості товару;

некоректне порівняння у процесі рекламної діяльності товарів, що виготовляються і реалізуються суб'єктом господарювання з товарами інших суб'єктів господарювання;

самовільне використання товарного знака, фірмового найменування або маркування товару, а також копіювання форми, упаковки, зовнішнього оформлення товару іншого суб'єкта господарювання;

отримання, використання, розголошення науково-технічної, виробничої або торговельної інформації, у тому числі комерційної таємниці, без згоди її власника.

3. При оцінці дій або угод, що обмежують конкуренцію,

враховується факт їхнього сприяння технічному або економічному прогресу, насиченню товарних ринків, покращанню споживчих властивостей товарів, підвищенню їхньої конкурентоздатності.

4. Процедура взаємодії держав-учасниць відповідно до принципів конкуренції, зазначених у пунктах 1 і 2 цієї статті, визначається Положенням про взаємодію держав щодо припинення монополістичної діяльності та недобросовісної конкуренції (додаток 1), що невід'ємною частиною цього Договору.

Стаття 4

Міждержавна рада з антимонопольної політики

1. Для реалізації цього Договору Сторони засновують Міждержавну раду з антимонопольної політики (далі - Антимонопольна рада).

2. Основним завданням Антимонопольної ради є вироблення критеріїв і способів оцінки монополістичної діяльності, недобросовісної конкуренції, процедур розслідування справ щодо порушення правил конкуренції, а також розробка правил та механізмів впливу на суб'єктів господарювання, органи влади і управління, що порушують правила конкуренції на товарному ринку та узгодження їх між Сторонами.

Для забезпечення діяльності Антимонопольної ради створюється Секретаріат, що діє на постійній основі.

3. Статус Антимонопольної ради та її завдання визначаються Положенням про Міждержавну раду з антимонопольної політики (додаток 2), що є невід'ємною частиною цього Договору.

Стаття 5

Обов'язки Сторін

1. Сторони вживають заходів щодо реалізації зобов'язань, які випливають із цього Договору.

2. Сторони зобов'язуються сприяти Антимонопольній раді у виконанні її завдань.

Стаття 6

Обмін інформацією

1. Сторони з урахуванням вимог національного законодавства обмінюються інформацією:

про стан товарних ринків, підходи та практичні результати демонополізації в рамках структурної перебудови економіки, методи і досвід роботи щодо попередження, обмеження і припинення монополістичної діяльності та розвитку конкуренції;

про відомості, що містяться в національних реєстрах підприємств монополістів, які здійснюють постачання продукції на товарні ринки держав-учасниць;

про практику розгляду справ про порушення антимонопольного законодавства.

2. Сторони співробітничать при розробці національних законів та нормативних документів з антимонопольної політики шляхом надання інформації і методичної допомоги.

Стаття 7 Заключні положення

1. Цей Договір набуває чинності з дня підписання, а для держав, законодавство яких вимагає здійснення внутрішньодержавних процедур, необхідних для набуття ним чинності, – з дня здачі ними на зберігання депозитарію повідомлення про виконання вказаних процедур.

3 дня набуття чинності цим Договором визнати Договір про проведення узгодженої антимонопольної політики від 23 грудня 1993 року та Протокол про продовження строку його дії від 4 червня 1999 року такими, що втратили чинність.

2. Цей Договір укладається терміном на п'ять років та продовжується автоматично на наступні п'ятирічні періоди, якщо Сторони не приймуть іншого рішення.

3. Спірні питання, пов'язані із застосуванням або тлумаченням цього Договору, вирішуються шляхом консультацій та переговорів заінтересованих Сторін.

4. До цього Договору може бути внесено зміни та доповнення за спільною згодою Сторін, які оформлюються окремими протоколами, які є невід'ємною частиною Договору.

5. Кожна із Сторін має право вийти з цього Договору, повідомивши про свій намір інші Сторони не менше ніж за три місяці до дати виходу.

6. Цей Договір відкритий для приєднання до нього інших держав, що поділяють його цілі та принципи і готові прийняти на себе зобов'язання відповідно до Договору.

Вчинено в місті Москві 25 січня 2000 року в одному дійсному примірнику російською мовою. Дійсний примірник зберігається у Виконавчому комітеті Співдружності Незалежних Держав, який направить кожній державі, що підписала цей Договір, його завірену копію.

**За Уряд Азербайджанської
Республіки
(підпис)**

**За Уряд Республіки Молдова
(підпис)
(із застереженням)(не
представлено)**

**За Уряд Республіки Вірменія
(підпис)**

**За Уряд Російської Федерації
(підпис)**

**За Уряд Республіки Білорусь
(підпис)**

**За Уряд Республіки
Таджикистан
(підпис)**

**За Уряд Грузії
(підпис)
(із застереженням) (не
представлено)**

**За Уряд Республіки
Узбекистан
(підпис)**

**За Уряд Республіки Казахстан
(підпис)**

**За Уряд України
(підпис)
(із застереженням)**

**За Уряд Киргизької Республіки
(підпис)**

Додаток 1
до Договору про проведення узгодженої
антимонопольної
політики від 25 січня 2000 р.

ПОЛОЖЕННЯ
про взаємодію держав
щодо припинення монополістичної діяльності та
недобросовісної конкуренції

1. Загальні положення і сфера застосування

1.1. Це Положення визначає процедуру взаємодії щодо застосування принципів конкуренції та стосується дій господарюючих суб'єктів держав-учасниць, пов'язаних з їхніми зловживаннями домінуючим положенням, об'єднаннями, угодами (узгодженими діями) недобросовісною конкуренцією, а також інших дій (бездіяльність), що обмежують конкуренцію у випадках, якщо:

у цих діях беруть участь два або більше суб'єктів господарювання, що здійснюють свою підприємницьку діяльність на товарних ринках;

ці дії здійснюються одним або кількома суб'єктами господарювання, що здійснюють свою підприємницьку діяльність на товарних ринках однієї з держав-учасниць та призводять або можуть призвести до обмеження конкуренції (недобросовісної конкуренції) на товарних ринках інших держав-учасниць чи одного з них або до обмеження законних інтересів інших господарюючих суб'єктів або споживачів.

1.2. Це Положення не застосовується у разі, якщо угоди (узгоджені дії) господарюючих суб'єктів, включаючи їхні об'єднання, а також зловживання домінуючим положенням, недобросовісна конкуренція та інші дії (бездіяльність) господарюючих суб'єктів здійснюються на території тільки однієї держави-учасниці, не стосуються імпорту або експорту між державами-учасницями і не зачіпають інтересів інших держав-учасниць.

1.3. Взаємодія, передбачена цим Положенням, здійснюється антимонопольними органами у формі повідомлень, запитів інформації, заяв про розгляд справ, консультацій.

1.4. Реалізація цього Положення на територіях держав-учасниць здійснюється з урахуванням міжвідомчого розподілу повноважень відповідно до національного законодавства.

2. Повідомлення

2.1. Якщо компетентний орган однієї з держав-учасниць проводить розслідування (дослідження), під час якого з'ясовується, що обставини справи зачіпають або можуть зачіпити інтереси іншої держави-учасниці, він повідомляє про це антимонопольний орган цієї держави-учасниці. До повідомлення додаються документи, що свідчать про факти порушення

національного антимонопольного законодавства.

2.2. Повідомлення має бути завчасним з метою врахування думки та можливих дій іншої держави-учасниці або її антимонопольного органу, за винятком випадків, коли завчасне повідомлення могло б завдати шкоди розгляду справи.

2.3. Перед застосуванням будь-яких заходів антимонопольні органи, що бажають направити повідомлення, повинні повністю переконатися в тому, що за цих обставин ці дії не зашкодять розгляду справи.

2.4. Повідомлення містить:
назви суб'єктів господарювання, діяльність яких розслідується;
коротку характеристику суті справи;
нормативно-правові акти, що стосуються справи;
інші відомості, які антимонопольний орган, що надсилає повідомлення, вважає за можливе надати.

2.5. Антимонопольний орган, що одержав повідомлення, розглядає можливість застосування належних заходів відповідно до національного законодавства.

3. Запит інформації

3.1. У випадках, передбачених пунктом 1 цього Положення, антимонопольний орган однієї держави-учасниці може направити антимонопольним органам інших держав-учасниць запит про надання інформації, що стосується підприємницької діяльності господарюючих суб'єктів. Інша держава-учасниця може відмовити в наданні запитуваної інформації, якщо така інформація визнається конфіденційною відповідно до національного законодавства.

У запиті про надання інформації повинна бути зазначена його мета, викладені обставини справи та додані необхідні документи.

3.2. Запитувана інформація направляється в строки, погоджені антимонопольними органами, але не пізніше трьох місяців із дня отримання запиту.

4. Заява про розгляд справи

4.1. Антимонопольний орган однієї держави-учасниці може направити до антимонопольного органу іншої держави-учасниці заяву про розгляд справи про порушення антимонопольного законодавства. Заява подається в письмовій формі з додатком документів, що свідчать про факти порушення антимонопольного законодавства іншої держави-учасниці.

4.2. Антимонопольний орган на підставі заяви антимонопольного органу іншої держави-учасниці розглядає факти порушення і приймає по них рішення відповідно до вимог національного антимонопольного законодавства.

5. Консультації

5.1. Антимонопольні органи з метою зведення до мінімуму можливостей виникнення конфлікту, та прийняття взаємоприйнятих рішень проводять консультації з питань, які мають відношення до Договору, якщо є суттєві підстави вважати, що в результаті розгляду справи можуть бути порушені інтереси держав-учасниць.

5.2. Антимонопольний орган, зацікавлений у проведенні консультації, надсилає антимонопольному органу іншої держави-учасниці письмовий запит про проведення консультацій з додатком необхідних документів, а також обґрунтуванням їхньої необхідності та визначенням умов проведення.

5.3. Антимонопольні органи здійснюють консультації в узгоджені строки, але не пізніше трьох місяців з моменту одержання запиту.

6. Матеріали, які направляються до Міждержавної ради з антимонопольної політики.

6.1. Антимонопольні органи направляють до Секретаріату Міждержавної ради з антимонопольної політики:

повідомлення про зміни свого національного антимонопольного законодавства;

ініціативні проекти угод та інших документів, розроблені з метою реалізації Договору;

повідомлення про результати консультацій або про факт прийняття взаємоприйнятних рішень іншим шляхом.

7. Використання інформації

7.1. Інформація, отримана відповідно до положень розділів 2, 3, 4 і 5 цього Положення, використовується тільки для цілей відповідного запиту, розгляду справи або консультацій.

7.2. Антимонопольні органи, їх посадові особи та інші службовці не повинні розголошувати інформацію, отриману ними при застосуванні цього Положення.

Додаток 2
до Договору про проведення узгодженої
антимонопольної політики
від 25 січня 2000 року

ПОЛОЖЕННЯ **про Міждержавну раду з антимонопольної політики**

I. Загальні положення

Міждержавна рада з антимонопольної політики (далі - Антимонопольна рада) створюється для координації діяльності держав-учасниць, контролю за дотриманням Договору, зближення національного законодавства в галузі конкуренції та розробки правових основ щодо попередження, обмеження і припинення монополістичної діяльності та недобросовісної конкуренції на товарному ринку держав-учасниць.

Антимонопольна рада у своїй діяльності керується Статутом Співдружності Незалежних Держав, Договором про створення Економічного союзу, а також угодами, укладеними в рамках Співдружності, рішеннями Ради глав держав, Ради глав урядів СНД, цим Положенням та здійснює свою діяльність у взаємодії з Виконавчим комітетом Співдружності Незалежних Держав.

II. Функції Антимонопольної ради

Антимонопольна рада:

координує спільну діяльність Сторін щодо створення правових основ з попередження, обмеження і припинення монополістичної діяльності та недобросовісної конкуренції на товарному ринку;

сприяє Сторонам у розробці й удосконаленні національних законодавств з питань конкуренції;

розробляє та рекомендує Сторонам правила і механізми реалізації конкретних дій щодо попередження, обмеження і припинення монополістичної діяльності та недобросовісної конкуренції сприяє Сторонам в обміні нормативно-правовою, методичною та іншою інформацією в галузі антимонопольної політики та конкуренції;

виконує інші функції, пов'язані з реалізацією Договору.

III. Права Антимонопольної ради

Для виконання своїх функцій Антимонопольна рада має право:

організувати проведення експертизи проектів документів, пов'язаних з реалізацією положень Договору;

створювати для підготовки відповідних проектів документів групи експертів;

вносити у встановленому порядку підготовлені Антимонопольною радою документи на розгляд Економічної ради. Ради глав урядів і Ради глав

держав СНД;
запитувати і одержувати від Сторін інформацію, необхідну для виконання своїх функцій;
розробляти і затверджувати регламент своєї роботи, а також вносити до нього зміни;
здійснювати робочу взаємодію з антимонопольними органами третіх країн і відповідними міжнародними організаціями в межах своєї компетенції.

IV. Склад і структура Антимонопольної ради

Антимонопольна рада формується з повноважних представників Сторін. Кожна Сторона має право призначати до Антимонопольної ради двох повноважних представників і володіє правом одного голосу.

Антимонопольна рада обирає з числа повноважних представників Сторін Голову і двох його заступників.

Строк дії повноважень Голови Антимонопольної ради і його заступників - 2 роки. За рішенням Антимонопольної ради строк може бути продовжений або скорочений.

Голова:

керує роботою Антимонопольної ради щодо виконання завдань, що випливають із угод, укладених у рамках Співдружності, рішень Ради глав держав та Ради глав урядів, а також цього Положення;

представляє при необхідності Антимонопольну раду на засіданнях Ради глав держав, Ради глав урядів, Економічної ради і Виконавчого комітету СНД, а також інших статутних органів Співдружності в межах наданих йому повноважень;

проводить засідання Антимонопольної ради;

від імені Антимонопольної ради підписує документи;

організує роботу Антимонопольної ради між засіданнями;

за згодою Антимонопольної ради виконує інші функції, необхідні для забезпечення її роботи.

У разі відсутності Голови його функції виконує один із заступників.

Голова та його заступники зберігають статус повноважних представників своїх держав у Антимонопольній раді.

До складу Антимонопольної ради з правом дорадчого голосу входить керівник відповідного структурного підрозділу Виконавчого комітету СНД.

V. Секретаріат Антимонопольної ради

Поточна робота та організаційно-технічна підготовка засідань Антимонопольної ради здійснюється Секретаріатом Антимонопольної ради, функції якого виконує відповідний структурний підрозділ Виконавчого комітету СНД.

VI. Організація діяльності Антимонопольної ради

Періодичність та порядок підготовки і проведення засідань Антимонопольної ради визначаються регламентом його роботи. Позачергові засідання Антимонопольної ради скликаються за ініціативою Голови або за вимогою представників не менше як трьох Сторін. Витрати щодо відрядження учасників засідань несе Сторона, що направляє.

Рішення Антимонопольної ради є правомірними, якщо на його засіданні представлено дві третини представників Сторін.

Антимонопольна рада приймає:

рішення, обов'язковість виконання яких підтверджується відповідними рішеннями Сторін;

рішення рекомендаційного характеру.

На засіданнях Антимонопольної ради можуть бути присутні на її запрошення в якості спостерігачів представники зацікавлених відомств держав-учасниць, а також представники закордонних та міжнародних організацій.

Рішення Антимонопольної ради приймаються кваліфікованою більшістю голосів (двома третинами присутніх та уповноважених представників, що беруть участь у голосуванні).

Будь-яка Сторона може заявити про свою незацікавленість у вирішенні того чи іншого питання, що не повинно розглядатися як перешкода для ухвалення рішення іншими заінтересованими Сторонами. На Сторони, які заявили про свою незацікавленість, прийняті рішення не поширюються.

VII. Заключні положення

Робочою мовою Антимонопольної ради є російська мова.

Місце перебування Секретаріату Антимонопольної ради - місто Москва.

Зміни та доповнення до цього Положення приймаються відповідно до встановленого порядку.

**Застереження України
до проекту Договору про проведення узгодженої
антимонопольної політики**

25 січня 2000 року

За винятком положень, що допускають міжнародну правосуб'єктність Міждержавної ради з антимонопольної політики.

Прем'єр-міністр України

В.Ющенко

ДОГОВОР

о проведении согласованной антимонопольной политики

Правительства государств-участников настоящего Договора, именуемые в дальнейшем Сторонами,

в развитие Соглашения о согласовании антимонопольной политики от 12 марта 1993 года,

подтверждая стремление воздерживаться от любых действий, наносящих экономический ущерб интересам государств-участников настоящего Договора,

признавая необходимость соблюдения принципов суверенитета, равенства, отказа от дискриминации,

стремясь к предупреждению возникновения отрицательных для торговли и экономического развития факторов, которые могут возникнуть вследствие монополистической деятельности хозяйствующих субъектов,

признавая необходимость принятия государствами-участниками настоящего Договора антимонопольных законодательных актов и проведения эффективной антимонопольной политики,

принимая во внимание растущее воздействие транснациональных корпораций на экономическое развитие государств-участников настоящего Договора,

учитывая возрастающую роль антимонопольной политики в обеспечении экономических интересов государств – участников настоящего Договора,

договорились о следующем:

Статья 1 Определения

Для целей настоящего Договора применяются следующие определения:

хозяйствующие субъекты - юридические лица всех форм собственности, занимающиеся деятельностью по производству, реализации, приобретению товаров и услуг, а также физические лица, осуществляющие самостоятельную предпринимательскую деятельность;

товарный рынок - сфера обращения товаров (продукции, работ, услуг), не имеющих заменителей либо взаимозаменяемых товаров в пределах территорий государств - участников настоящего Договора (далее - государства-участники) или их части;

конкуренция - состязательность хозяйствующих субъектов, когда их самостоятельные действия эффективно ограничивают возможности каждого из них односторонне воздействовать на общие условия обращения товаров на соответствующем товарном рынке и стимулируют производство необходимых потребителю товаров;

доминирующее положение - исключительное положение хозяйствующего субъекта на товарном рынке, дающее ему возможность самостоятельно или совместно с другими хозяйствующими субъектами диктовать условия потребителям и/или конкурентам, затруднять доступ на рынок другим хозяйствующим субъектам или иным образом ограничивать конкуренцию;

монополистическая деятельность - противоречащие национальному антимонопольному законодательству действия (бездействие) хозяйствующих субъектов, органов власти и управления, направленные на недопущение, ограничение или устранение конкуренции и/или ущемляющие законные интересы потребителей;

недобросовестная конкуренция - любые направленные на приобретение преимуществ в предпринимательской деятельности действия (бездействие) хозяйствующих субъектов, которые противоречат национальному антимонопольному законодательству, обычаям делового оборота и могут причинить или причинили убытки другим хозяйствующим субъектам либо нанести ущерб их деловой репутации;

антимонопольное законодательство - действующие на территориях государств-участников нормативные правовые акты, содержащие положения по предупреждению, ограничению и пресечению монополистической деятельности и недобросовестной конкуренции;

антимонопольный орган - орган государства-участника, осуществляющий контроль за соблюдением антимонопольного законодательства;

расследование (исследование) - применение антимонопольного законодательства посредством рассмотрения дел о его нарушениях, исследование товарных рынков, а также иные действия, проводимые уполномоченными на то компетентными органами государств-участников.

Статья 2 Цели и задачи

1. Настоящий Договор имеет целью создание правовых и организационных основ сотрудничества Сторон по проведению согласованной антимонопольной политики и развитию конкуренции, а также устранение отрицательных для торговли и экономического развития факторов и недопущения действий, наносящих ущерб экономическим интересам государств-участников вследствие монополистической деятельности и/или недобросовестной конкуренции.

2. Задачами настоящего Договора являются:
координация совместных действий по предупреждению, ограничению и пресечению монополистической деятельности и/или недобросовестной конкуренции;

сближение антимонопольных законодательств в той мере, в какой это необходимо для реализации настоящего Договора;

создание условий для развития конкуренции, эффективного функционирования товарных рынков и защиты прав потребителей;

согласование порядка рассмотрения и оценки монополистической деятельности хозяйствующих субъектов, органов власти и управления и создания на этой основе механизма сотрудничества.

Статья 3 Общие принципы конкуренции

1. Действия, которые приводят либо могут привести к ограничению конкуренции, ущемлению законных интересов других хозяйствующих субъектов или потребителей, либо являются проявлением недобросовестной конкуренции, рассматриваются как недопустимые и квалифицируются в соответствии с антимонопольным законодательством государств-участников.

2. К действиям, указанным в пункте 1 настоящей статьи, относятся:

1) злоупотребления доминирующим положением, в частности:

навязывание (поддержание) покупных или продажных цен или других несправедливых условий сделки для получения монопольно высокой прибыли или устранения конкурентов;

ограничение производства или сбыта в целях необоснованного повышения цен, создания или поддержания дефицита на соответствующем рынке в ущерб потребителям;

применение к хозяйствующим партнерам неодинакового подхода при равных условиях, что создает для них неравные условия конкуренции; создание препятствий доступа на рынок другим хозяйствующим субъектам;

2) антиконкурентные соглашения между хозяйствующими субъектами и другие виды согласованных действий, которые могут ограничивать свободу конкуренции на товарных рынках или соответствующей их части посредством:

раздела товарного рынка по территориальному принципу, объему продаж или закупок, по ассортименту или кругу потребителей;

ограничения доступа на соответствующий товарный рынок других хозяйствующих субъектов в качестве продавцов или покупателей;

установления покупных или продажных цен или других условий сделки;

контроля над производством, сбытом, техническим развитием, инвестиционными процессами;

навязывания хозяйственным партнерам дополнительных условий сделки, не относящихся к предмету настоящего Договора и ущемляющих их интересы;

использования неодинакового подхода к хозяйствующим партнерам при равных условиях, что создает неблагоприятные условия для конкуренции на соответствующем товарном рынке;

3) недобросовестная конкуренция, в частности:

распространение ложных, неточных или искаженных сведений, способных причинить убытки другому хозяйствующему субъекту либо нанести ущерб его деловой репутации;

введение потребителей в заблуждение относительно характера, способа и места изготовления, потребительских свойств, качества товара;

некорректное сравнение хозяйствующим субъектом в процессе его рекламной деятельности производимых или реализуемых им товаров с товарами других хозяйствующих субъектов;

самовольное использование товарного знака, фирменного наименования или маркировки товара, а также копирования формы, упаковки, внешнего оформления товара другого хозяйствующего субъекта;

получение, использование, разглашение научно-технической, производственной или торговой информации, в том числе коммерческой тайны, без согласия ее владельца.

3. При оценке действий или соглашений, ограничивающих конкуренцию, учитывается факт их содействия техническому или экономическому прогрессу, насыщению товарных рынков, улучшению потребительских свойств товаров, повышению их конкурентоспособности.

4. Процедура взаимодействия государств-участников в соответствии с принципами конкуренции, указанными в пунктах 1 и 2 настоящей статьи, определяется Положением о взаимодействии государств по пресечению монополистической деятельности и недобросовестной конкуренции (приложение 1), являющимся неотъемлемой частью настоящего Договора.

Статья 4

Межгосударственный совет по антимонопольной политике

1. Для реализации настоящего Договора Стороны учреждают Межгосударственный совет по антимонопольной политике (далее - Антимонопольный совет).

2. Основной задачей Антимонопольного совета является выработка критериев и способов оценки монополистической деятельности, недобросовестной конкуренции, процедур расследования дел по нарушению правил конкуренции, а также разработка правил и механизмов воздействия на хозяйствующие субъекты, органы власти и управления, нарушающие правила конкуренции на товарном рынке и согласование их между Сторонами.

Для обеспечения деятельности Антимонопольного совета создается Секретариат, действующий на постоянной основе.

3. Статус Антимонопольного совета и его задачи определяются Положением о Межгосударственном совете по антимонопольной политике (приложение 2), являющимся неотъемлемой частью настоящего Договора.

Статья 5

Обязанности Сторон

1. Стороны принимают меры по реализации обязательств, вытекающих из настоящего Договора.

2. Стороны обязуются содействовать Антимонопольному совету в выполнении его задач.

Статья 6

Обмен информацией

1. Стороны с учетом требований национального законодательства обмениваются информацией:

о состоянии товарных рынков, подходах и практических результатах демополизации в рамках структурной перестройки экономики, методах и

опыте работы по предупреждению, ограничению и пресечению монополистической деятельности и развитию конкуренции;

о сведениях, содержащихся в национальных реестрах предприятий монополистов, осуществляющих поставку продукции на товарные рынки государств-участников;

о практике рассмотрения дел о нарушениях антимонопольного законодательства.

2. Стороны сотрудничают при разработке национальных законов и нормативных документов по антимонопольной политике путем предоставления информации и оказания методической помощи.

Статья 7

Заключительные положения

1. Настоящий Договор вступает в силу со дня подписания, а для государств, законодательство которых требует осуществления внутригосударственных процедур, необходимых для его вступления в силу, - со дня сдачи ими на хранение депозитарию уведомления о выполнении указанных процедур.

Со дня вступления в силу настоящего Договора признать утратившими силу Договор о проведении согласованной антимонопольной политики от 23 декабря 1993 года и Протокол о продлении срока его действия от 4 июня 1999 года.

2. Настоящий Договор заключается сроком на пять лет и продлевается автоматически каждый раз на пятилетний период, если Стороны не примут иного решения.

3. Спорные вопросы, связанные с применением или толкованием настоящего Договора, разрешаются путем консультаций и переговоров заинтересованных Сторон.

4. В настоящий Договор могут быть внесены изменения и дополнения с общего согласия Сторон, которые оформляются отдельными протоколами, являющимися неотъемлемой частью Договора.

5. Любая из Сторон имеет право выйти из настоящего Договора, уведомив о своем намерении другие Стороны не менее чем за три месяца до даты выхода.

6. Настоящий Договор открыт для присоединения к нему других государств, разделяющих его цели и принципы и готовых принять на себя обязательства по Договору.

Совершено в городе Москве 25 января 2000 года в одном подлинном экземпляре на русском языке. Подлинный экземпляр хранится в Исполнительном комитете Содружества Независимых Государств, который направит каждому государству, подписавшему настоящий Договор, его заверенную копию.

За Правительство
Азербайджанской Республики
Первый заместитель
Премьер-министра
А.Аббасов

За Правительство
Республики Армения

А.Саркисян

За Правительство
Республики Беларусь

С.Линг

За Правительство
Грузии

В.Лордкипанидзе
с оговоркой (не представлена)

За Правительство
Республики Казахстан

К.Токаев

За Правительство
Кыргызской Республики

А.Муралиев

За Правительство
Республики Молдова
Первый заместитель
Премьер-министра

Е.Шлопак
с оговоркой
(не представлена)

За Правительство
Российской Федерации
Первый заместитель
Председателя
Правительства

М.Касьянов

За Правительство
Республики Таджикистан

А.Акилов

За Правительство
Туркменистана

За Правительство
Республики Узбекистан
Заместитель Премьер-
министра

Б.Хамидов

За Правительство
Украины

В.Ющенко
с оговоркой

ПОЛОЖЕНИЕ **о взаимодействии государств по пресечению монополистической** **деятельности и недобросовестной конкуренции**

1. Общие положения и сфера применения

1.1. Настоящее Положение определяет процедуру взаимодействия по применению принципов конкуренции и относится к действиям хозяйствующих субъектов государств-участников, связанным с их злоупотреблениями доминирующим положением, объединениями, соглашениями (согласованными действиями), недобросовестной конкуренцией, а также к иным действиям (бездействию), ограничивающим конкуренцию в случаях, если:

в этих действиях участвуют два или более хозяйствующих субъектов, осуществляющих свою предпринимательскую деятельность на товарных рынках;

эти действия совершаются одним или более хозяйствующими субъектами, осуществляющими свою предпринимательскую деятельность на товарных рынках одного из государств-участников и приводят или могут привести к ограничению конкуренции (недобросовестной конкуренции) на товарных рынках других государств-участников или одного из них либо к ущемлению законных интересов других хозяйствующих субъектов или потребителей.

1.2. Настоящее Положение не применяется в случаях, если соглашения (согласованные действия) хозяйствующих субъектов, включая их объединения, а также злоупотребления доминирующим положением, недобросовестная конкуренция и иные действия (бездействие) хозяйствующих субъектов осуществляются на территории только одного государства-участника, не относятся к импорту или экспорту между государствами-участниками и не затрагивают интересов других государств-участников.

1.3. Взаимодействие, предусмотренное настоящим Положением, осуществляется антимонопольными органами в форме уведомлений, запросов информации, заявлений о рассмотрении дела, консультаций.

1.4. Реализация настоящего Положения на территориях государств-участников осуществляется с учетом межведомственного распределения полномочий в соответствии с национальным законодательством.

2. Уведомление

2.1. Если компетентный орган одного из государств-участников проводит расследование (исследование), в ходе которого выясняется, что обстоятельства дела затрагивают или могут затронуть интересы другого государства-участника, он уведомляет об этом антимонопольный орган этого государства-участника. К

уведомлению прилагаются документы, свидетельствующие о фактах нарушения национального антимонопольного законодательства.

2.2. Уведомление должно быть заблаговременным в целях учета мнения и возможных действий другого государства-участника или его антимонопольного органа за исключением случаев, когда заблаговременное уведомление могло бы нанести ущерб рассмотрению дела.

2.3. Перед применением каких-либо мер антимонопольные органы, желающие направить уведомление, должны полностью убедиться в том, что при данных обстоятельствах эти действия не нанесут ущерба рассмотрению дела.

2.4. Уведомление содержит:
названия хозяйствующих субъектов, деятельность которых расследуется;
краткую характеристику существа дела;
относящиеся к делу нормативно-правовые акты;
иные сведения, которые уведомляющий антимонопольный орган считает возможным представить.

2.5. Антимонопольный орган, получивший уведомление, рассматривает возможность применения надлежащих мер в соответствии с национальным законодательством.

3. Запрос информации

3.1. В случаях, предусмотренных пунктом 1 настоящего Положения, антимонопольный орган одного государства-участника вправе направлять антимонопольным органам других государств-участников запрос о предоставлении информации, относящейся к предпринимательской деятельности хозяйствующих субъектов. Другое государство-участник вправе отказать в предоставлении запрашиваемой информации, если такая информация признается конфиденциальной в соответствии с национальным законодательством.

В запросе о предоставлении информации должна быть указана его цель, изложены обстоятельства дела и приложены необходимые документы.

3.2. Запрашиваемая информация направляется в сроки, согласованные между антимонопольными органами, но не позднее трех месяцев со дня получения запроса.

4. Заявление о рассмотрении дела

4.1. Антимонопольный орган одного государства-участника вправе направить в антимонопольный орган другого государства-участника заявление о рассмотрении дела о нарушении антимонопольного законодательства. Заявление подается в письменной форме с приложением документов, свидетельствующих о фактах нарушения антимонопольного законодательства другого государства-участника.

4.2. Антимонопольный орган на основании заявления антимонопольного органа другого государства-участника рассматривает факты нарушения и принимает по ним решения в соответствии с требованиями национального антимонопольного законодательства.

5. Консультации

5.1. Антимонопольные органы в целях сведения к минимуму возможностей возникновения конфликта и принятия взаимоприемлемых решений проводят консультации по вопросам, относящимся к Договору, если имеются существенные основания считать, что в результате рассмотрения дела могут быть затронуты интересы государств-участников.

5.2. Антимонопольный орган, заинтересованный в проведении консультации, направляет антимонопольному органу другого государства-участника письменный запрос о проведении консультаций с приложением необходимых документов, а также обоснованием их необходимости и определением условий проведения.

5.3. Антимонопольные органы осуществляют консультации в согласованные сроки, но не позднее трех месяцев с момента получения запроса.

6. Материалы, направляемые в Межгосударственный совет по антимонопольной политике

6.1. Антимонопольные органы направляют в Секретариат Межгосударственного совета по антимонопольной политике:

уведомления об изменении своего национального антимонопольного законодательства;

инициативные проекты соглашений и других документов, разработанные в целях реализации Договора;

уведомления о результатах консультаций или о факте принятия взаимоприемлемых решений иным путем.

7. Использование информации

7.1. Информация, полученная в соответствии с положениями разделов 2, 3, 4 и 5 настоящего Положения, используется только для целей соответствующего запроса, рассмотрения дела или консультации.

7.2. Антимонопольные органы, их должностные лица и другие служащие не должны разглашать информацию, полученную ими в ходе применения настоящего Положения.

ПОЛОЖЕНИЕ **о Межгосударственном совете по антимонопольной политике**

I. Общие положения

Межгосударственный совет по антимонопольной политике (далее - Антимонопольный совет) создается для координации деятельности государств-участников, контроля за соблюдением Договора, сближения национального законодательства в области конкуренции и разработки правовых основ по предупреждению, ограничению и пресечению монополистической деятельности и недобросовестной конкуренции на товарном рынке государств-участников.

Антимонопольный совет в своей деятельности руководствуется Уставом Содружества Независимых Государств, Договором о создании Экономического союза, а также соглашениями, заключенными в рамках Содружества, решениями Совета глав государств, Совета глав правительств СНГ, настоящим Положением и осуществляет свою деятельность во взаимодействии с Исполнительным комитетом Содружества Независимых Государств.

II. Функции Антимонопольного совета

Антимонопольный совет:

координирует совместную деятельность Сторон по созданию правовых основ по предупреждению, ограничению и пресечению монополистической деятельности и недобросовестной конкуренции на товарном рынке;

содействует Сторонам в разработке и совершенствовании национальных законодательств по вопросам конкуренции;

разрабатывает и рекомендует Сторонам правила и механизмы реализации конкретных действий по предупреждению, ограничению и пресечению монополистической деятельности и недобросовестной конкуренции;

содействует Сторонам в обмене нормативно-правовой, методической и другой информацией в области антимонопольной политики и конкуренции;

выполняет иные функции, связанные с реализацией Договора.

III. Права Антимонопольного совета

Для выполнения своих функций Антимонопольный совет имеет право:
организовывать проведение экспертизы проектов документов, связанных с реализацией положений Договора;

создавать для подготовки соответствующих проектов документов группы экспертов;

вносить в установленном порядке подготовленные Антимонопольным советом документы на рассмотрение Экономического совета, Совета глав правительств и Совета глав государств СНГ;

запрашивать и получать от Сторон информацию, необходимую для выполнения своих функций;

разрабатывать и утверждать регламент своей работы, а также вносить в него изменения;

осуществлять рабочее взаимодействие с антимонопольными органами третьих стран и соответствующими международными организациями в пределах своей компетенции.

IV. Состав и структура Антимонопольного совета

Антимонопольный совет формируется из полномочных представителей Сторон. Каждая Сторона имеет право назначать в Антимонопольный совет двух полномочных представителей и обладает правом одного голоса.

Антимонопольный совет избирает из числа полномочных представителей Сторон Председателя и двух его заместителей.

Срок действия полномочий Председателя Антимонопольного совета и его заместителей - 2 года. По решению Антимонопольного совета срок может быть продлен или сокращен.

Председатель:

руководит работой Антимонопольного совета по выполнению задач, вытекающих из соглашений, заключенных в рамках Содружества, решений Совета глав государств и Совета глав правительств, а также настоящего Положения;

представляет при необходимости Антимонопольный совет на заседаниях Совета глав государств, Совета глав правительств, Экономического совета и Исполнительного комитета СНГ, а также других уставных органов Содружества в пределах данных ему полномочий;

проводит заседания Антимонопольного совета;

от имени Антимонопольного совета подписывает документы;

организует работу Антимонопольного совета между заседаниями;

с согласия Антимонопольного совета выполняет иные функции, необходимые для обеспечения его работы.

В случае отсутствия Председателя его функции выполняет один из заместителей.

Председатель и его заместители сохраняют статус полномочных представителей своих государств в Антимонопольном совете.

В состав Антимонопольного совета с правом совещательного голоса входит руководитель соответствующего структурного подразделения Исполнительного комитета СНГ.

V. Секретариат Антимонопольного совета

Текущая работа и организационно-техническая подготовка заседаний Антимонопольного совета осуществляется Секретариатом Антимонопольного

совета, функции которого выполняет соответствующее структурное подразделение Исполнительного комитета СНГ.

VI. Организация деятельности Антимонопольного совета

Периодичность и порядок подготовки и проведения заседаний Антимонопольного совета определяются регламентом его работы. Внеочередные заседания Антимонопольного совета могут созываться по инициативе Председателя или по требованию представителей не менее трех Сторон.

Расходы по командированию участников заседаний несет направляющая Сторона.

Решения Антимонопольного совета являются правомочными, если на его заседании представлены две трети представителей Сторон.

Антимонопольный совет принимает:

решения, обязательность исполнения которых подтверждается соответствующими решениями Сторон;

решения рекомендательного характера.

На заседаниях Антимонопольного совета могут присутствовать по его приглашению в качестве наблюдателей представители заинтересованных ведомств государств-участников, а также представители зарубежных и международных организаций.

Решения Антимонопольного совета принимаются квалифицированным большинством голосов (двумя третями присутствующих и принимающих участие в голосовании полномочных представителей).

Любая Сторона может заявить о своей незаинтересованности в решении того или иного вопроса, что не должно рассматриваться как препятствие для принятия решения другими заинтересованными Сторонами. На Стороны, заявившие о своей незаинтересованности, принятые решения не распространяются.

VII. Заключительные положения

Рабочим языком Антимонопольного совета является русский язык.

Место пребывания Секретариата Антимонопольного совета – город Москва.

Изменения и дополнения к настоящему Положению принимаются в соответствии с установленным порядком.

**ОГОВОРКА
Украины**

За исключением положений, допускающих международную правосубъектность Межгосударственного совета по антимонопольной политике.

Премьер-министр Украины

В.Ющенко

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

«20» березня 2019 року

О.В.Золотарьова

Т.в.о. Директора

Департаменту міжнародного права

МЗС України

№ 72/17-612/2-752

від «20» березня 2019 року

Я, Коледов С.В., начальник відділу міжнародних договорів та офіційних перекладів Департаменту міжнародного права МЗС України, засвідчую вірність перекладу українською мовою Договору про проведення узгодженої антимонопольної політики, вчиненого 25 січня 2000 року у місті Москві російською мовою.

Цей документ, прошитий та скріплений печатками, складається з 27 арк. українською та російською мовами.

Підпис: _____

